

Doğru İslâmiyet ve Risale-i Nur

Risale-i Nur Enstitüsü işbirliği ile Bediüzzaman Hazretleri'nin (ra) vefatının 56. sene-i devriyesi münasebetiyle icra edilen Bediüzzaman Haftası faaliyetlerinde, ana başlık olarak, "İnsanlığın Saadet Anahtarı: Doğru İslâmiyet" konusu, gündeme taşındı.

Doğru İslâmiyet denilince ne anlamak gerekir? Doğru İslâmiyet şifreleri nerelerdedir? sorularına değinmek istiyorum.

Doğru İslâmiyeti, Peygamberimizin (asm) hayatındaki uygulamalarını yani Sünnet-i Seniyyesini esas alan; İslâmın, Asr-ı Saadette yaşanan şekline zit olmayacak ve çelişmeyecek bir tarzda; ehl-i sünnet ve'l-cemaatin çizgisine aykırı olmayacak bir şekilde; asrın anlayışına münasip ve o asırdaki insanların maddî-manevî ihtiyaçları ve hastalıkları dikkate alınarak; imanî, itikadî, içtimaî ve siyasî meselelerin Kur'ân'a ve sünnete göre, doğru bir tarzda yorumlanması olarak tanımlayabiliriz.

Bu tanım çerçevesinde, asrımızda İslâmiyeti doğru ve istikametli bir şekilde yorumlayan, bir zat veya bir eser var mı acaba?

Büyük bir içtenlikle ve samimiyetle, "Evet, var" diye cevap verebiliriz. Son asrın yani ahirzamanın müceddidi Bediüzzaman Said Nursî ve ona yazdırılan Risale-i Nur eserleri.

Eğer bizler, Risale-i Nur'u anlamaya çalışarak okursak ve Risale-i Nur'daki düsturlara, ölçülere lâyıkıyla imtisal ederek, hayatımıza rehber eyleyebilirsek; hem doğru İslâmiyet istikametini göreceğiz, hem de başka din mensuplarına "İslâmiyete lâyık doğruluğu" göstermiş olacağız.

Ahirzamanda doğru İslâmiyet hakikatlerinin neşrine önderlik yapacak zata ve eserlerine, yaş ve kuru her şeyi ihtiva eden Kur'ân içerisinde bir işaret var mıdır? diye soracak olursak, bu sorunun cevabını da, yine Risale-i Nur eserlerinde bulabiliriz.

Bediüzzaman'ın Sikke-i Tasdik-ı Gaybî adlı eserinde, Abdülkadir-i Geylânî Hazretleri'nin (ra) geleceğe dair bir kerametini teyid eden "Festegim kema umirte" "Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!" (Hud Sûresi 112.) âyetinin pek çok iş'ari mânâlarından bir tanesine dikkatimiz çekiliyor.¹

Nitekim bu âyetin nazil olmasıyla, Resul-i Ekrem Efendimiz (asm) şöyle ferman etmiştir. "Sure-i Hud'daki Emrolunduğun gibi dosdoğru ol! âyeti beni ihtiyarlattı. Çünkü ehemmiyeti azimdir; istikamet-i tâmmeyi emrediyor"²

Nasıl ki, "Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!" âyetinin her asırda umumî hitabına lâıyk istikametli, doğru İslâmiyeti temsil eden muhatapları var ise, bu asırda da bu mânâ kapsamında yer alan muhatapları mevcuttur. Âyetin ebced hesabı, Hicrî 1302 (Milâdî 1885) tarihine yani Bediüzzaman'ın Kur'ân okumaya veya ilmi tahsile başladığı tarihe tevafuk eder. Bu tevafuk, Bediüzzaman gibi bir şahsın "emrolunduğun gibi dosdoğru ol!" emrine muhatap olduğunu îmâen gösterir. Zaten, Bediüzzaman ahirzamanı doğru okuyarak, doğru istikametini ve doğru İslâmiyetin nasıl olması gerektiğinin ipuçlarını ve Kur'ânî ve Nebvî düsturları, hem kendi hayatında bihakkın yaşaması hem de eserlerinde beyan etmesi ile âyetin emrine imtisal ettiğine şahit oluyoruz.

Helâket ve felâket asrı olarak tanımlanan maddî ve manevî fırtınaların dehşetinin yaşandığı, doğru İslâmiyete zıt pek çok yanlış yolların bulunduğu şu asrımızda, insanın ferdin istikamette kalması, dosdoğru olması epey müşkülleşmiş, zorlaşmış. O sebeple, "dosdoğru ol!" emrinin ihtiva ettiği manalardan birisi olan doğru İslâmiyeti, bir ferdin veya şahsın temsil etmesi mümkün gözüküyor.

Çünkü fert, dâhî de olsa, cemaatin ferd-i mânevîsine karşı sivrisinek kadar kalır" diyor Üstad Bediüzzaman. Şahıslar fânidir, hakikatler bâkidir. Bâki olacak bir şey veya bir eser, şahıslara bağlanmamalıdır.

Bu sebeple Bediüzzaman şahsını öne çıkarmaz. "Evet, lezzetli üzüm salkımlarının hâsiyetleri, kuru çubuğunda aranılmaz. İşte ben de öyle bir kuru çubuk hükmündeyim." der.

Bu zamanda doğru İslâmiyeti ve İslâmiyete lâıyk doğruluğu, Kur'ân'ın esrarlarını ortaya çıkartan ve neşreden bir "şahs-ı manevinin" olması gerektiğinin ehemmiyeti üzerinde durur.

O şahs-ı manevinin de Kur'ân'ın reşehât-ı meziyâtına mazhar olan Risale-i Nurun şahsı manevisi olduğunu bizlere hatırlatır.

Demek Risale-i Nuru anlayarak okuyan ve düsturlarına sadâkatle riayet edenler; âyetin "dosdoğru ol!" emrine imtisal etmiş olacaktırlar.

Hüseyin UZUN

Dipnotlar:

1. Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, s. 277.
2. Tirmizi, Tefsiru Sûre 56:6.